

Sygn. akt III CSK 32/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa S. B.
przeciwko [...] W. S.A. z siedzibą
w W.
o zapłatę, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ukierunkowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń. Koniecznej selekcji skarg kasacyjnych pod kątem realizacji tych funkcji skargi kasacyjnej służy instytucja przedsądu ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skarg kasacyjnych. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania.

Skarżący odwołał się do okoliczności przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.

Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurydyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ.). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07 – nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 – 16, poz. 243). Ponadto prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób

rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, nie publ.).

Skarżący, formułując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, odwołał się wyłącznie do okoliczności istotnych z jego subiektywnego punktu widzenia, przytaczając argumenty polemiczne wobec stanowiska Sądów obu instancji.

W odniesieniu do drugiej ze wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy zauważyć, że zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej rozumieć należy stan, w którym jest ona uzasadniona w sposób ewidentny, możliwy do stwierdzenia już na pierwszy rzut oka, bez potrzeby prowadzenia złożonych rozumowań (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 kwietnia 2015 r., II CSK 550/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Wypada również podkreślić, że nie jest możliwe, aby w odniesieniu do tej samej kwestii skarga kasacyjna była uzasadniona w sposób ewidentny i jednocześnie zawierała w sobie zasadniczą i trudną do rozstrzygnięcia wątpliwość z zakresu wykładni prawa.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

